

(המשך מעמוד 8)

לשחור לבין איזה מציאות יצרה בך מנסה פונהאדם כזה. ערימה של קטטות מונחת על השולחן. מהן אני אנסה לשחור את ההיפתחות הזאת של שלושתנו.

אנשים טוענים שהם עושים סרט, ובעצם המטרה היא רק הסכסס. יהושע בריוסף כתב על האווירה האירוטית, הסוררת בקרב העדות הח' רדיות. מה רענו?

לא יודע. לא הייתי מאוהב קודם לכן. המערה של חסמבה זה מה שיפה אצל צביקה. הכל כליכך ראשוני אצלו, בתולי, כל ההתרשמות הו מהעולם החילוני.

צביקה ועוברי אורח ברחוב בבניברק

נשים חרדיות לאורניות רומאיות. אין עשן בלי אש?

של פר. הוא לא ידע מה זה. ומה הטעם שלו כנשים, נכון להיום? חרדיות, ועדיף נשואות, הוא עונה בחיוך. מהו הכי חמות. לא בחינם מקי פירים שם כליכך אצל הנשים על דיני אישות כהלכה. כשאשה חרדית נפתי חת, היא נפתחת עד הסוף, ומתפקדת לגמרי. ומי היא החברה שהוכיזי?

אני יודע שהם קיימים. מעולם לא ראיתי אותם. כשהייתי ילד, היו מודעות-ענק, תמיד היה כתוב שם להיזהר מהשטן. מתחת היתה תמונה של רשע. חטאו היה מעשה מגונה כמיקווה. ליטוף ישבן או משהו כזה. יותר מאוחר הפסיקו את הנהוג הזה, בגלל החשש לקלקול גפש הילדים.

אני יודע שזה מרואיוו קשה. רק ב3' כלילה הוא דיבר מהלב. סיפר על פגיעות שלו באנשים אחרים, ועל חוסר-היכולת להתאדר עם בני-גילו. צביקה הצטייר לי כבזוארם בורד. במשך 40 שעות הטלפון לא צילצל. חבריו היחידים עברו זומן את ה40'. ושוב אותו ישימון אינטלקטואלי סביבו. צביקה אינו מצליח לפגוש צעירים חכמים, ושואל מדוע הוא צריך להיפתח לפני פלגמאטים. מכסה הכל כביטחון עצמי מופרז ובחוסר-יכולות לקבל ביקורת, לא נוהל לתוך המני טאליות החילוניות. כשהוא אומר לזיין וסתלכט, זה לא נשמע די טיבעי. ניסיון להיכנס לחברה.

אני מנסה ליהפך לאחד רגיל, בגלל זה החשיפה אז הויקה לי מאוד. אנשים הכירו אותי ברחוב ולא הצלחתי להיטמע ביניהם. צביקה אינו צנוע, וגאוותו אינה נותנת לו להודות בכדידות. חבר אחד שלו, מוותיקי הקיבוץ, נפטר לפני שבועיים. בגלל חוסר בהשכלה כללית, בי ציוני-בגרות ובכושט טוב, הכניסו אותו כצבא למיסגרת שאליה מתקבלים, בדרך כלל, אנשים הרחוקים מהרמה האינטלקטואלית שלו.

צביקה על מרקטור בקיבוץ

הוא איכזב אותי הרבה פעמים?

הזמין אותי לפגישות ולא הופיע, נתן כתובות בדויות. כל הזמן ניסיתי לשכנע את עצמי להינתק ממנו. שאני עשיתי את שלי, ולא הצלחתי. רציתי לדעת מה מצבי. אילו היה אומר לי שגמרנו, אז בסדר. אבל הוא פשוט לא אמר. שאלתי אותו אם אי-פעם הוא יחזור בתשובה, האם אוכל לרשום לעצמי הישג בכך שיש לי חבר חרדי, כי נישמתי נקשרה בנישמתו, ולפעמים ממש הרגשנו כמו אב ובנו. הוא אמר שלא. כמנצב כזה הוא ישנא אותי. פגעת בי, צביקה? צביקה אינו עונה. יותר מאוחר תירץ את הדברים במליחמות הפנימיות בתוכו. בתקופה שבה התעסק בקבלה בתקופה שבה לא ידע היכן הוא עומד, ובמצביירווחו שהשתנו בדרגע. ובכל זאת, רפי, מה צביקה תרם לך? ילד שעומד מולך ומרתק אותך. כמו אייטי, שכא מוכזב אחר ומתחיל לגלות דברים חדשים. אהבתי לגלות בו דברים של החכמי אצל איטי. זאת אומרת שגם אתה הצטרפת למישחקי-הילדים הזה? כן, אני הייתי הילד שליווה את איי טי. אבל כל המישחק היה במיגרש הפרטי שלי. ומה באמת המעורבות שלך בקביר עת הערכים של צביקה? גם הוא חונך לערכים של הרגל האדום? כמודע לא ניסיתי בכלל לחנך או תו. למעט מיספר נורמות של התנהגות בחברה, ולמעט נושא הגזענות, שזה בלייעבור אצלי, צביקה למד לרד. מדי פעם הייתי מין אב בשבילו. ובכל זאת אני מאוכזב ממנו. כשי הגיע אלי טען שהוא צמאיודע, ואכן במרץ רב השלים את החסר בהשכלה כללית, אולם זנה את לימוד האנגלית והמתמטיקה. פשוט נמאס לו, וזה לא נראה די חשוב.

סיפור בלי סוף

פי הגיע לילדה. הוא סיפר על החינוך הסוציאליסטי של בית אבא, והחינוך של הקיבוץ הארצי. סיפר על ההתנגדו של אהא שהתנגדו לממשלת-הצללים של הויד בן-גוריון. סיפר על הרצון האדיר שלו לעזור לאחריים. רפי ידע לאיזה צרה הוא מכנס את עצמו בהסתככות עם יד-נאחיים אולם לא ידע לאיזה תיסבוכת ריגשית הוא כנס. אני אהבתי מאוד את צביקה כתחום הטיפולי והריגשי. ידעתי שהוא עובר תהליך מנאיב, ורציתי לעזור לו. תראה, התעסקתי עם עשרות סיפורים עצובים של בנינוער, ורק אליו נקשרתי. רפי מספר על חלק שצביקה ניסה להסתיר. צביקה איכזב אותי פעמים רבות. הייתי הוור הביתה רצוח וחבול. אולי מתוך אמונה באלוהים, שחורה אליו בתקופה מסויימת, ואולי מתוך שוככות. היה עושה קליקות עם יד-נאחיים נגדי. היה מצלצל ואומר שהוא מברר מטלפון ציבורי, והיה מנסה לברוך אותי במילים כדי שאני אגיד משהו שעלול להביא לתביעה נגדי. כבעצם הוא ישב במיפקדה של יד-נאחיים שהוא כמו המערה החשמלית של חסמבה. כל השיחות הוקלטו.

הזמן ניסיתי לשכנע את עצמי להינתק ממנו. שאני עשיתי את שלי, ולא הצלחתי. רציתי לדעת מה מצבי. אילו היה אומר לי שגמרנו, אז בסדר. אבל הוא פשוט לא אמר. שאלתי אותו אם אי-פעם הוא יחזור בתשובה, האם אוכל לרשום לעצמי הישג בכך שיש לי חבר חרדי, כי נישמתי נקשרה בנישמתו, ולפעמים ממש הרגשנו כמו אב ובנו. הוא אמר שלא. כמנצב כזה הוא ישנא אותי. פגעת בי, צביקה? צביקה אינו עונה. יותר מאוחר תירץ את הדברים במליחמות הפנימיות בתוכו. בתקופה שבה התעסק בקבלה בתקופה שבה לא ידע היכן הוא עומד, ובמצביירווחו שהשתנו בדרגע. ובכל זאת, רפי, מה צביקה תרם לך? ילד שעומד מולך ומרתק אותך. כמו אייטי, שכא מוכזב אחר ומתחיל לגלות דברים חדשים. אהבתי לגלות בו דברים של החכמי אצל איטי. זאת אומרת שגם אתה הצטרפת למישחקי-הילדים הזה? כן, אני הייתי הילד שליווה את איי טי. אבל כל המישחק היה במיגרש הפרטי שלי. ומה באמת המעורבות שלך בקביר עת הערכים של צביקה? גם הוא חונך לערכים של הרגל האדום? כמודע לא ניסיתי בכלל לחנך או תו. למעט מיספר נורמות של התנהגות בחברה, ולמעט נושא הגזענות, שזה בלייעבור אצלי, צביקה למד לרד. מדי פעם הייתי מין אב בשבילו. ובכל זאת אני מאוכזב ממנו. כשי הגיע אלי טען שהוא צמאיודע, ואכן במרץ רב השלים את החסר בהשכלה כללית, אולם זנה את לימוד האנגלית והמתמטיקה. פשוט נמאס לו, וזה לא נראה די חשוב.